

ti åbenbart heller ikke. Det er synd og skam, det er faktisk ret trist.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu tror jeg ikke, at regeringen har nogen tanker om at begynde at regere i kraft af provisorier. Det ville selvfølgelig være behageligt for ministeren at få den bemyndigelse at kunne det, men det er der ikke tale om. Vi har en meget stolt parlamentarisk tradition i Danmark, og den lever denne bemyndigelse fuldt ud op til. Det er fuldt ud afklaret og åbenlyst, hvad der foregår.

Hvad er det for en opgave, vi skal løse? Den handler om 3 mia. kr. i merbudgettering. Hvis kommuner og amter løser deres opgave, kommer den bemyndigelse aldrig nogen sinde i anvendelse. Jeg går selvfølgelig ud fra, at det løser sig.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Hvis der ikke er tale om, at man her bemyndiger til noget, som Folketinget så ikke længere har indflydelse på, vil jeg godt bede den konservative ordfører svare på, hvad det betyder, når der i stk. 4 i tekstanmærkningen står:

»Indenrigs- og sundhedsministeren vil inden for et puljebeløb kunne meddele en amtskommune hel eller delvis fritagelse for nedsættelsen af statstilskuddet efter stk. 2.«

Da spørger jeg: Efter hvilke kriterier? Og hvor fastsættes de kriterier? Det kan jo kun være et sted, nemlig i Finansministeriet, og derfor må man vel sige, at Folketinget er sat fuldstændig ud af spillet. Man får altså en situation, hvor man kan forholde sig til enkeltkommuners økonomi efter forgoedtbeholdende.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, der skal afleveres et orienterende aktstykke, og i det orienterende aktstykke vil der jo stå, hvad der sker, der vil man fuldt ud kunne orientere sig. Hvis der er flertal imod det orienterende aktstykke, vil det jo også være sådan, at så vil regeringen have vanskeligt ved at gennemføre det her.

Jeg forstår helt ærligt ikke, at den her procedure, som jo alene har til formål at skulle anvendes for at løse denne engangsupgave, som alle på baggrund af den historiske viden, vi har, må erkende er der, spiller så stor en rolle for oppositionen.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Omvendt synes jeg, at det er meget svært at forstå, at en ordfører som hr. Wedell-Neergaard i den grad bagatelliserer et skridt, som vi jo har fået dokumenteret i dag er historisk, der betyder, at man reelt sætter Folketingets normalprocedure ved indgreb af den her størrelsesorden og med den vidtrækkende karakter, det kan gå hen og få, ud af kraft.

På en anden bane diskuterer Folketinget jo ofte folkestyrets vilkår og det begreb, der kaldes god lovkvalitet. Må jeg derfor spørge: Synes hr. Wedell-Neergaard, at der her i den her procedure lægges op til det, man kunne kalde god lovkvalitet?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg har jo fulgt debatten i Udvalget for Forretningsordenen og set indstillingen fra Folketingets Administration. Jeg har set papirerne fra Justitsministeriet. Der er ikke noget, der får de røde lamper til at lyse. Jeg mener, det her ligger inden for god lovkvalitet, så jeg kan fuldt ud bekræfte, at det gør det.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nu kan god lovkvalitet jo se meget forskellig ud alt afhængigt af øjnene, der ser.

Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til noget af det, ordføreren startede sit indlæg med at sige, nemlig noget om vigtigheden af, at der skal være frit valg. Ordføreren sagde, at der skal være frit valg, og at det gør, at alle kan føle et ansvar for fællesskabet. Det var sådan et samfund, den konservative ordfører gerne ville have.

Jeg har et helt konkret spørgsmål, der drejer sig om høreapparater. Det er sådan, at regeringen jo har sat sin ære ind på at få nedbragt ventelister rundt omkring, men nogle af de metoder, man bruger til at få nedbragt de her ventelister, har jo altså desværre vist sig slet ikke at virke. Bl.a. så er bevillingen til høreapparater steget fra 26 mio. kr. til 136 mio. kr.

Det burde jo være noget, vi alle sammen var glade for, hvis det betød, at flere havde fået løst deres høreproblemer. Desværre betyder det bare, at der ligger flere høreapparater i skufferne; borgerne får ingen oplysning om, at når høreapparaterne ikke virker, så kan de ikke henvende sig til et offentligt sygehus og få et nyt.